

<p>Studia podyplomowe surdopedagogika dla pedagogów specjalnych 1</p> <p>FORMA STUDIÓW: niestacjonarne</p>
--

Podstawy wiedzy o języku		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	<p>Sluchacz zna i rozumie podstawowe wiadomości z zakresu cech języka, funkcji języka i wypowiedzi, nauki o języku: metodologie, pojęcia</p> <p>strukturę systemu językowego: podsystemu fonologicznego, morfologicznego, składniowego</p> <p>strukturę aktu komunikacji oraz typy aktów mowy</p> <p>elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat zróżnicowania współczesnej polszczyzny</p>
		Umiejętności
	E.1S.U12.	<p>Sluchacz potrafi przeprowadzić analizę morfologiczną oraz analizę słowotwórczą form językowych</p> <p>przeprowadzić analizę składniową: zdanie pojedyncze i złożone. Określić części zdania, schematy zdaniowe i ich typy</p> <p>przeprowadzić analizę struktury semantycznej słownictwa</p> <p>doskonalić umiejętność posługiwania się językiem polski</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1 E.1.S.K2 E.1.S.K3	<p>Sluchacz jest gotów do: okazywania szacunku wobec kultury języka polskiego</p> <p>prezentowania właściwej postawy wobec języka ojczystego</p> <p>przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicja języka. Język naturalny. Język a mówienie. Cechy języka. Język jako system znaków konwencjonalnych. 2. Funkcje języka. Typy i funkcje wypowiedzi. 3. Akt komunikacji. Pragmatyka. Typy aktów mowy. 4. Struktura systemu językowego: podsystem fonologiczny, morfologiczny, składniowy. 5. Słowotwórstwo. Typy procesu słowotwórczego derywacja i jej rodzaje. Kategorie słowotwórcze rzeczowników, czasowników, przymiotników i przysłówków. 6. Składnia. Zdanie. Rodzaje zdań: zdanie pojedyncze i złożone. Części zdania. 		

<p>Schematy zdaniowe i ich typy.</p> <p>7. Definicja morfemu. Typy morfemów i ich klasyfikacje. Rola fleksji i słowotwórstwa w systemie językowym.</p> <p>8. Podział leksemów na klasy funkcjonalne (tzw. części mowy).</p> <p>9. Analiza morfologiczna a analiza słowotwórcza.</p> <p>10. Analiza składniowa.</p> <p>11. Struktura semantyczna słownictwa. Relacje semantyczne między leksemami.</p>		
Elementy fonetyki i ortofonii		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (syml efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	<p>Sluchacz zna i rozumie fonetykę języka polskiego: umie przeprowadzić różne klasyfikację głosek języka polskiego; kiedy określone formy są zaburzeniem a kiedy normą rozwojową sposoby i zasady zapisu artykulacji wadliwej przy użyciu międzynarodowego alfabetu fonetycznego</p> <p>podstawowe rodzaje koartykulacji i upodobnień fonetycznych; podstawowe zasady wymowy polskiej; podstawowe cechy prozodyczne języka</p>
		Umiejętności
	E.1S.U12.	<p>Sluchacz potrafi zróżnicować głoski języka polskiego i dobrać pary opozycyjne</p> <p>dokonać transkrypcji fonetycznej tekstów</p> <p>rozpoznać cechy głoski realizowanej wadliwie i ją zapisać</p> <p>wykorzystać emisję głosu do interpretacji tekstów dla dzieci, umie recytować wierszyki</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1 E.1.S.K2 E.1.S.K3	Sluchacz jest gotów do prezentowania właściwej postawy wobec języka ojczystego; prezentuje poprawną wymowę polską
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Fonetyka i fonologia, działy fonetyki i fonologii i ich przedmiot, definicje głoski i fonemu 2. Klasyfikacje głosek polskich z uwzględnieniem różnych kryteriów 3. Charakterystyka samogłosek polskich i spółgłosek 4. Zasady zapisu fonetycznego 5. Koartykulacja i upodobnienia fonetyczne. Dwufunkcyjność litery „i” 6. Różnice w pisowni i wymowie. Fonetyka międzywyrazowa 7. Zasady wymowy polskiej. Geminaty. Wygłos 8. Cechy prozodyczne języka i ich związek z wymową 		

<p>9. Ćwiczenia praktyczne w zapisie fonetycznym
10. Ćwiczenia ortofoniczne.</p> |
|--|

Psychologiczne podstawy rozwoju dzieci i młodzieży z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W2 E.1S.W10	<p>Słuchacz zna i rozumie miejsce surdopsychologii w systemie nauk oraz usystematyzowaną terminologię stosowaną w ich zakresie wymienić etapy oraz wskazać na specyfikę rozwoju psychospołecznego dzieci z wadą słuchu (niesłyszących i słabosłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową)</p> <p>proces prawidłowego i zaburzonego rozwoju osoby z wadą słuchu (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym)</p> <p>czynniki określające rolę rodziny oraz środowiska społecznego w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka z wadą słuchu</p> <p>podstawowe metody diagnozy psychologicznej dziecka z wadą słuchu</p> <p>potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla określenia i zdiagnozowania wpływu wady słuchu na specyfikę rozwoju dziecka; potrafi wykorzystać wyniki badań psychologicznych w procesie rehabilitacji dzieci z wadą słuchu</p>
		Umiejętności
	E.1S.U2 E.1S.U10	<p>Słuchacz potrafi posługiwać się terminologią z obszaru surdopsychologii; wykorzystać posiadaną wiedzę dla określenia i zdiagnozowania wpływu wady słuchu na specyfikę rozwoju dziecka</p> <p>wykorzystać wyniki badań psychologicznych w procesie rehabilitacji i socjalizacji dzieci z wadą słuchu</p> <p>przygotować psychologiczne podstawy programu wspierającego rozwój dziecka z wadą słuchu z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i środowiskowej. Komunikować się ze specjalistami i osobami spoza</p>

		środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	<p>Słuchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki, a także ujawnia gotowość współpracy z innymi specjalistami we wspomaganiu rozwoju i rehabilitacji dziecka z wadą słuchu</p> <p>wykazania wrażliwości wobec indywidualnych potrzeb dziecka z wadą słuchu oraz jego rodziny</p> <p>prezentowania właściwej postawy wobec osób z wadą słuchu oraz alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi</p> <p>zaangażowania środowiska rodzinnego w proces wspomagania rozwoju i rehabilitacji dziecka</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Surdopsychologia jako subdyscyplina psychologii klinicznej 2. Rozwój poznawczy, emocjonalny oraz społeczny dzieci słabosłyszących i niesłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową 3. Metody badań psychologicznych dzieci z uszkodzonym narządem słuchu (diagnostyka surdopsychologiczna) 4. Procesy poznawcze a deprywacyjny wpływ głuchoty 5. Kształtowanie się osobowości dziecka z uszkodzonym słuchem 6. Rozwój społeczny dzieci z uszkodzonym słuchem 7. Rozwój emocjonalny dzieci z uszkodzonym słuchem 8. Funkcjonowanie dziecka z uszkodzonym słuchem w rodzinie (słyszących i niesłyszących rodziców) 9. Metody psychologiczne; analiza wyników badań, praktyczne zastosowania 10. Surdopsychologia we wspomaganiu, rehabilitacji, edukacji, socjalizacji osób z wadą słuchu 		

Podstawy audiologii i techniczne środki wspomagające słyszenie		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W1	<p>Słuchacz zna i rozumie związek surdopedagogiki z naukami medycznymi (laryngologią, otolaryngologią i foniatrią) i technicznymi w zakresie opracowania teorii i praktyki budowę i fizjologię narządu słuchu; przyczyny rodzaje i stopnie</p>

		<p>uszkodzenia słuchu</p> <p>wskaźniki subiektywnych i obiektywnych metod badań słuchu; ma wiedzę na temat różnic między testami diagnostycznymi a przesiewowymi badań słuchu</p> <p>nowoczesne sposoby protezowania osób z wadą słuchu; budowę i zastosowania aparatów słuchowych, a także zna zasady prawidłowego aparatowania; budowę i zastosowanie implantów ślimakowych oraz implantów pniowych, a także zasady kwalifikowania pacjentów do wszczepu implantu; środki techniczne wspomagających słyszenie – ich budowę, rodzaje i przeznaczenie</p> <p>w pogłębionym stopniu ekonomiczne, prawne i etyczne podstawy oddziaływań w zakresie finansowania technicznych środków wspomagających słyszenie</p>
		Umiejętności
	E.1S.U1	<p>Słuchacz potrafi analizować i charakteryzować uszkodzenie narządu słuchu uwzględniając przyczynę czas wystąpienia uszkodzenia, typ, stopień</p> <p>dokonać pogłębionej diagnozy audiologicznej uszkodzenia narządu słuchu - sporządzić wykres krzywych słyszenia (audiogram)</p> <p>zinterpretować dane z audiogramu i na tej podstawie scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu</p> <p>wykonać proste behawioralne badanie przesiewowe w celu ustalenia ewentualnej wady słuchu</p> <p>prawidłowo dobrać odpowiednią protezę słuchową do potrzeb osoby z wadą słuchu</p> <p>komunikować się ze specjalistami i osobami uczestniczącymi w procesie diagnozy i rehabilitacji dziecka z wadą słuchu</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	<p>Słuchacz jest gotów do dokonania krytycznej oceny wiedzy i umiejętności własnych oraz innych specjalistów, kreatywnego w zakresie diagnozowania, dopasowania odpowiedniego środka technicznego oraz planowania terapii słuchowej dziecka z wadą słuchu</p> <p>współpracowania ze specjalistami z teamu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z wadą słuchu</p> <p>podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie metod diagnozy i terapii dziecka z wadą słuchu</p> <p>wykazywania wrażliwości na potrzeby dziecka z wadą słuchu i jego rodziny jest chętny do niesienia pomocy w zakresie wczesnej opieki audiologicznej i pedagogicznej</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		

<ol style="list-style-type: none"> 1. Audiologia i jej subdyscypliny 2. Budowa, fizjologia i higiena narządu słuchu 3. Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu ze względu na miejsce, czas i stopień uszkodzenia narządu słuchu 4. Przyczyny uszkodzenia narządu słuchu. 5. Grupa wysokiego ryzyka dla wady słuchu 6. Diagnoza wady słuchu - badania przesiewowe, badania orientacyjne i behawioralne 7. Obiektywne, subiektywne i behawioralne badania słuchu 8. Badanie szeptem i mową 9. Badanie audiometryczne – konstruowanie i analiza wykresu krzywych słyszenia 10. Nowoczesne możliwości protezowania osób z wadą słuchu 11. Budowa, rodzaje i zasady dopasowywania aparatów słuchowych, systemów implantów ślimakowych i implantów pniowych 12. Indywidualna i stacjonarna aparatura wspomagające słyszenie osób z wadą słuchu

Surdologopedia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W6 E.1S.W7	<p>Słuchacz zna i rozumie diagnozę surdologopedycznej oraz stosowanych narzędzi diagnostycznych;</p> <p>zna rozwój mowy dziecka z wadą słuchu;</p> <p>ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o metodach terapii w surdologopedii oraz sposobów oceny postępów w rewalidacji dziecka z wadą słuchu;</p> <p>zna czynniki warunkujące rozwój mowy dziecka z wadą słuchu;</p>
		Umiejętności
	E.1S.U6 E.1S.U7	<p>Słuchacz potrafi dobrać i wykorzystać odpowiednie metody diagnozy surdologopedycznej;</p> <p>właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć surdologopedycznych z dzieckiem z wadą słuchu</p> <p>przygotować oraz przeprowadzić analizę prezentacji metod wykorzystywanych we wspomaganiu rozwoju rehabilitacji oraz reedukacji dziecka z wadą słuchu z przykładowymi ćwiczeniami do zajęć</p> <p>przygotować w oparciu o diagnozę wstępną plan oraz opracować</p>

		scenariusz zajęć surdologopedycznych dla dziecka z wadą słuchu i przeprowadzić takie zajęcia
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	Słuchacz jest gotów do prawidłowej identyfikacji i rozstrzygnięcia dylematów związanych z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu
		przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z wadą słuchu
		kształtowania właściwych relacji pomiędzy surdopedagogiem – rodzicem- dzieckiem z wadą słuchu
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój mowy dziecka z wadą słuchu 2. Metody i narzędzia diagnostyczne w surdologopedii 3. Czynniki warunkujące rozwój mowy dziecka z wadą słuchu 4. Etapy wychowania słuchowego 5. Wychowanie słuchowe a trening słuchowy 6. Rodzaje ćwiczeń wstępnych przygotowujących do mówienia 7. Przygotowanie i prezentacja pomocy dydaktycznych do ćwiczeń wstępnych 8. Metody terapii logopedycznej dzieci z wadą słuchu 9. Terapia mowy bezdźwięcznej 10. Przeprowadzenie zajęć surdologopedycznych przez studentów z dziećmi z wadą słuchu 		

Integracja sensoryczna w terapii dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symlb efektu)	Wiedza
	E.1S.W7	Słuchacz zna i rozumie teorię integracji sensorycznej - założenia metodologiczne, definicje, główne centra procesów integracji sensorycznej w układzie nerwowym
		etapy rozwoju integracji sensorycznej; zna budowę i funkcjonowanie bazowych układów zmysłowych;
		zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka spowodowane dysfunkcjami procesów integracji sensorycznej (ruch, zachowanie, emocje);
		Umiejętności
	E.1S.U7	Słuchacz potrafi określić główne syndromy zaburzeń integracji

		<p>sensorycznej:</p> <p>a) dysfunkcje układu somatosensorycznego – obronność dotykowa, dyspraksja</p> <p>b) dysfunkcje układu przedsionkowego – niepewność grawitacyjna, syndrom posturalno-okoruchowy;</p>
		określić zaburzenia percepcji słuchowej i mowy w relacji do funkcji układów zmysłowych;
		potrafi wymienić narzędzia diagnostyczne w metodzie integracji sensorycznej, przesiewowe próby kliniczne do wyłaniania problemów w rozwoju integracji sensorycznej u dziecka;
		potrafi umieścić elementy terapii integracji sensorycznej w programie rehabilitacji dziecka z wadą słuchu
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	<p>Słuchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za przeprowadzone zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, dokonania niezbędnych modyfikacji i wprowadzenia elementów innowacyjnych w oparciu o aktualną wiedzę metodyczną;</p>
		stałego podnoszenia swoich kompetencji i odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną i terapeutyczną,
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teora integracji sensorycznej i jej etapy rozwoju 2. Budowa i zaburzenia w funkcjonowaniu bazowych układów 3. Dysfunkcje układu przedsionkowego, dotykowego 4. Narzędzia dagnostyczne w SI 5. Program terapii uwzględniający SI 		

Wczesna interwencja i wczesne wspomaganie dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W6	Słuchacz zna i rozumie prawidłowości i zaburzeń rozwoju dziecka z wadą słuchu oraz wynikających z nich specjalnych potrzeb w zakresie wczesnego wspomaganie rozwoju;
	E.1S.W7	teoretyczne podstawy Programu Powszechnych Przesiewowych
	E.1S.W8.	Badań Słuchu u Noworodków w Polsce;

		<p>metody wspomagania rozwoju psychoruchowego dziecka z wadą słuchu (Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej P. Dennisona, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz)</p> <p>zna teoretyczne podstawy konstruowania indywidualnych programów usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu;</p> <p>merytoryczne i metodyczne zasady prowadzenia zajęć z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (dzieci z wadą słuchu) oraz metody wspierania rodziny dziecka z wadą słuchu</p>
		Umiejętności
	E.1S.U7 E.1S.U8	<p>Słuchacz potrafi opracować indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu w oparciu o diagnozę pedagogiczną;</p> <p>zaprojektować i przeprowadzić zajęcia wspomagające rozwój psychoruchowy dziecka oraz zajęcia usprawniające rozwój słuchu i mowy na podstawie zdobytej wiedzy teoretycznej, z wykorzystaniem pomocy dydaktycznych właściwych dla danych zajęć;</p> <p>współpracować z rodzicami dziecka z wadą słuchu, rozumie ich potrzeby w zakresie wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu;</p> <p>komunikować się ze specjalistami zespołu interdyscyplinarnego pracującego z dzieckiem z wadą słuchu, z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	<p>Słuchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za przeprowadzone zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, dokonania niezbędnych modyfikacji i wprowadzenia elementów innowacyjnych w oparciu o aktualną wiedzę metodyczną;</p> <p>odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną i terapeutyczną,</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. System wczesnej diagnozy i wczesnego wspomagania rozwoju małego dziecka w Polsce i innych krajach. 2. Program Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w Polsce. 3. Metody wspomagania rozwoju psychoruchowego małego dziecka z wadą słuchu (Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej P. Dennisona, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz). 4. Metody wspomagania słuchu i mowy. Wychowanie słuchowe. 5. Indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu. 6. Udział rodziców w terapii małego dziecka z wadą słuchu. 		

Wspieranie rodziny dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W10	<p>Słuchacz zna i rozumie rozszerzone koncepcje systemowego modelu funkcjonowania rodziny oraz modele rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością; Opisuje zagadnienia dotyczące rodziny w percepcji rodzeństwa dzieci z słuchem</p> <p>proces prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania rodziny i na tym tle identyfikuje problemy rodziców posiadających dziecko z zaburzonym słuchem (akceptacja niepełnosprawności, utrudnienia życiowe, wsparcie społeczne); sytuację rodzin osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową z dzieckiem pełnosprawnym i z dzieckiem z niepełnosprawnością słuchową; problemy dorosłych słyszących dzieci niesłyszących rodziców - CODA</p> <p>czynniki warunkujące sytuację psychospołeczną rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym; identyfikuje problemy dotyczące macierzyństwa kobiet posiadających dziecko z zaburzonym słuchem; opisuje zagadnienia dotyczące rodziny w percepcji rodzeństwa dzieci z słuchem</p> <p>zasady prowadzenia interwencji kryzysowej, poradnictwa, grup wsparcia dla rodzin dzieci z wadą słuchu oraz działań o charakterze psychoedukacyjnym; posiada podstawową wiedzę dotyczącą instytucjonalnych form pomocy rodzinie</p> <p>narzędzia badawcze dot. postaw rodzicielskich oraz relacji wewnątrz rodziny.</p>
		Umiejętności
	E.1S.U10	<p>Słuchacz potrafi identyfikować i interpretować problemy rodziny dziecka z wadą słuchu</p> <p>właściwie dobierać i stosować odpowiednie formy wspierania rodziny z dziecka z wadą słuchu, a także rodziny osób niesłyszących ze słyszącym dzieckiem – CODA; potrafi analizować sytuacje życia rodzin dzieci z wadą słuchu w powiązaniu z teoretycznym podejściem i uwarunkowaniami socjalno-bytowymi z uwzględnieniem potrzeb dziecka niepełnosprawnego i pełnosprawnego w rodzinie.</p>

		<p>dokonywać pogłębionej diagnozy i oceny złożonych sytuacji rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych rodziny z dzieckiem z wadą słuchu i jego rodziny</p> <p>właściwie planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu wychowania w rodzinie, dobierać i stosować odpowiednie formy wspierania rodziny dziecka z wadą słuchu</p> <p>projektować plan pracy terapeutycznej z wykorzystaniem poznanych metod wspierania rodziny i prowadzi zajęcia edukacyjne i terapeutyczne w rodzinie dziecka z wadą słuchu.</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K1 E.1S.K2	<p>Słuchacz jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz wiedzy i umiejętności innych specjalistów w zakresie wsparcia rodziny dziecka z wadą słuchu; odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy i dostrzega wartość podejmowanych działań z zakresu wspierania rodziny z dziecka z wadą słuchu</p> <p>podejmowania odpowiedzialności i wypełniania zobowiązań społecznych, w zakresie komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne, i w rodzinach z dzieckiem z wadą słuchu; świadomie podejmuje zobowiązania społeczne związane z realizacją zadań zawodowych pedagoga specjalnego pracującego z rodziną dziecka z wadą słuchu; inspirowania i organizowania działalności innych ludzi na rzecz środowiska społecznego osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi</p> <p>Ma świadomość o wartości podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej i ochronnej funkcji wobec dziecka.</p> <p>Potrafi dyskutować na temat zagrożeń oraz problemów rodziny w sposób wspierający i nie budzący poczucia zagrożenia.</p> <p>Podmiotowo traktuje osoby doświadczające problemów w środowisku rodzinnym.</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania rodziny oraz czynniki warunkujące jej funkcjonowanie 2. Problemy rodziców dzieci z wadą słuchu w okresie diagnozy, rehabilitacji 3. Strategie radzenia sobie ze stresem u rodziców dzieci a sposób komunikacji językowej w rodzinie 4. Interwencja kryzysowa w rodzinie dziecka z wadą słuchu 5. Budowa procesu komunikacji z rodziną dziecka z wadą słuchu 6. Problemy dzieci słyszących (CODA) niesłyszących rodziców 7. Instytucje działające na rzecz rodzin dzieci z wadą słuchu 8. Sytuacja psychospołeczną rodzin z dzieckiem z wadą słuchu i niesłyszących rodzin ze słyszącym dzieckiem 		

Surdopedagogika		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (sybl efektu)	Wiedza
	E.1S.W3 E.1S.W9	<p>Sluchacz zna i rozumie ma podstawową wiedzę na temat interdyscyplinarnego charakteru surdopedagogiki i jej związku z innymi naukami;</p> <p>terminologię surdopedagogiczną oraz definicje i klasyfikacje osób z wadą słuchu</p> <p>na czym polegają zasady surdopedagogiki</p> <p>zna werbalne i pozawerbalne metody komunikowania się osób z wadą słuchu i sposoby wykorzystywania ich w praktyce surdopedagogicznej</p> <p>zna specjalne potrzeby osób z wadą słuchu w zakresie edukacji, rehabilitacji oraz terapii</p> <p>zna system opieki, kształcenia i poradnictwa dla osób z wadą słuchu w Polsce i w innych państwach</p> <p>zna metody wspomagania i terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; zna założenia metody ośrodków pracy</p>
		Umiejętności
	E.1S.U3 E.1S.U7	<p>Sluchacz potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu surdopedagogiki przy analizowaniu problemów związanych z kształceniem dzieci z wadą słuchu</p> <p>analizować, interpretować i prezentować poglądy czołowych surdopedagogów na temat sposobów rehabilitacji, kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu</p> <p>umie wymienić instytucje oświatowe, medyczne, organizacje społeczne działające na rzecz osób z wadą słuchu i potrafi scharakteryzować ich działalność</p> <p>analizować modele opieki, kształcenia i wychowania dzieci z wadą słuchu w ujęciu historycznym</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K.1 E.1S.K.2	<p>Sluchacz jest gotów do korzystania z wiedzy teoretycznej w rozwiązywaniu problemów związanych z planowaniem zajęć z wykorzystaniem metody ośrodków pracy z uczniami z wadą słuchu</p> <p>przyjmowania właściwej postawy wobec osób z wadą słuchu; korzysta z alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi</p>

		prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga
		dostrzega etyczny wymiar surdopedagogiki jako dziedziny praktycznej
		szanuje i rozumie zasady postępowania surdopedagogicznego
		rozumie potrzebę stałego poszerzania swojej wiedzy i rozwijania swoich umiejętności

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Historia surdopedagogiki w Polsce i na świecie
2. Miejsce surdopedagogiki w naukach humanistycznych, interdyscyplinarny charakter surdopedagogiki
3. Pedagogiczne definicje i klasyfikacje osób z wadą słuchu, terminologia obowiązująca w surdopedagogice
4. Społeczne funkcjonowanie osób słabosłyszących i niesłyszących/Głuchych
5. System opieki, kształcenia i poradnictwa dla osób z wadą słuchu w Polsce: instytucje oświatowe, medyczne, organizacje społeczne
6. Cele kształcenia i wychowania w surdopedagogice
7. Zasady surdopedagogiki
8. Metody rehabilitacji słuchu i mowy stosowane w surdopedagogice
9. Metody komunikacji językowej osób głuchych: (PJM, SJM)
10. Tożsamość kulturowa osób Głuchych
1. Czołowi surdopedagodzy i ich poglądy na temat sposobów rehabilitacji, kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu
2. Kompetencje zawodowe i osobowościowe surdopedagoga

Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego u dzieci – diagnoza i terapia

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (syml efektu)	Wiedza
	E.1S.W2	Słuchacz posiada wiedzę dotyczącą zaburzeń przetwarzania słuchowego APD
		konsekwencji zaburzeń APD w edukacji dzieci słyszących
		procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w zakresie APD
		metod rehabilitacji słuchu, w tym w APD
		Umiejętności
	E.1S.U2	Słuchacz potrafi przeprowadzić diagnostykę pedagogiczną

		w zakresie APD
		dobierać metody terapeutyczne do potrzeb wychowanków
		zróżnicować podtypy kliniczne APD
		samodzielnie projektować i realizować zajęcia terapeutyczne dla dzieci z APD– trening słuchowy
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K4	Słuchacz jest gotów do współpracy w interdyscyplinarnym zespole specjalistów (audiolog, logopeda, protetyk)
		aktywności w realizacji trudu rehabilitacji
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicje APD 2. Objawy APD 3. Etiologia zaburzeń przetwarzania słuchowego 4. Diagnostyka pedagogiczna APD 5. Diagnostyka audiologiczna APD 6. Podtypy kliniczne APD 7. Postępowanie terapeutyczne w APD 8. Metody terapii słuchowej (Neuroflow, Johansen, Warnkego, Tomatis) 9. Trening słuchowy 		

Systemy implantów słuchowych w rehabilitacji dzieci i młodzieży z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W2	Słuchacz zna i rozumie zasady kwalifikacji osób do implantu ślimakowego; metody oceny postępów w rehabilitacji słuchu i mowy; z jakich części składa się narzędzie TABS; potrafi z kilku przypadków wybrać dzieci, które powinny zostać zaimplantowane; metody oceny postępów w rehabilitacji mowy i słuchu; potrafi zastosować w praktyce TABS
		Umiejętności
	E.1S.U2	Słuchacz potrafi z kilku przypadków wybrać dzieci, które powinny zostać zaimplantowane;

		wymienić metody oceny postępów w rehabilitacji mowy i słuchu; potrafi zastosować w praktyce TABS
		projektować i przeprowadzać zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów
		pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami i uczestnikami procesu rehabilitacji i terapii; kierować pracą zespołu, podejmować w nim wiodącą rolę
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K3	Sluchacz jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną i terapeutyczną, w tym: dostrzegania potrzeby samodoskonalenia się
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa i działanie systemu implantu ślimakowego 2. Kwalifikacja do zabiegu wszczepienia implantu ślimakowego 3. Program wielospecjalistycznej opieki (medyczno-terapeutycznej) przed- i pooperacyjnej 4. Etapy rehabilitacji słuchowej osób zaopatrzonych w implanty ślimakowe 5. Ocena postępów rehabilitacji osoby zaopatrzonej w implant ślimakowy (dobór narzędzi diagnostycznych) 6. Program opieki i rehabilitacji dzieci i dorosłych po wszczepieniu implantu 7. Omówienie narzędzia TABSi zastosowanie w praktyce 		

POLSKI JĘZYK MIGOWY		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W3 E.1S.W9 E.1S.W5	Sluchacz zna i rozumie strukturę Polskiego Języka Migowego
		różnice między PJM a SJM.
		językowe, społeczne i kulturowe aspekty komunikacji głuchych.
		metody nauczania dzieci z wadą słuchu wykorzystujących język migowy, w tym metod dwujęzycznych.

		Umiejętności
	E.2S.U3 E.1S.U9 E.1S.U5	<p>Słuchacz potrafi posługiwać się alfabetem palcowym oraz liczebnikami, w tym liczebnikami inkorporowanymi.</p> <p>rozpocząć rozmowę z głuchym użytkownikiem języka migowego, przedstawić się oraz wyrazić prośbę, podziękowanie oraz przeprosiny.</p> <p>posługiwać się słownictwem języka migowego w zakresie podstawowym w następujących zakresach tematycznych: przedstawianie się, rodzina, dom, szkoła, kalendarz, określanie miejsca, państwa, miasta, pogoda, podróż, zdrowie, urzędy administracji publicznej, święta, cechy charakteru, wygląd, artykuły żywnościowe, zakupy, kultura Głuchych.</p> <p>tworzyć proste zdania twierdzące, przeczące i pytające z użyciem odpowiedniej ekspresji twarzy i ciała.</p> <p>przygotować konspekt zajęć dla dzieci z wadą słuchu z wykorzystaniem języka migowego oraz poprowadzić zajęcia.</p> <p>przetłumaczyć proste teksty migowe na język polski oraz proste teksty polskie na język migowy.</p>
		Kompetencje społeczne
	E.1S.K2	Słuchacz jest gotów do prezentowania właściwej postawy wobec języka migowego oraz użytkowników języka migowego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Polski Język Migowy (PJM) jako język naturalny. Cechy języka naturalnego. PJM a SJM. 2. Specyfika języków wizualno-przestrzennych. 3. Językowe, kulturowe i społeczne aspekty komunikacji głuchych. 4. Daktylografia; liczebniki. 5. Ogólna organizacja konwersacji migowej. Fazy konwersacji migowej. Sposoby użycia regulatorów konwersacji. Incipity w komunikacji migowej. 6. Reguły organizujące zachowania językowe w komunikacji migowej. 7. Podstawowe wiadomości z gramatyki PJM – fonologia: <ul style="list-style-type: none"> - struktura fonologiczna znaku migowego - pary minimlane - symultaniczność i sekwencyjność znaków PJM - funkcja elementów niemanualnych (mimika, kierunek patrzenia, kontakt wzrokowy i inne) 8. Podstawowe wiadomości z gramatyki PJM – morfologia: morfemy w PJM - klasy gramatyczne; morfologiczna funkcja przestrzeni ;słowotwórstwo - elementy fleksji (czasowniki uzgodnione)- podstawowe procesy morfologiczne: inkorporacja, afiksacja)- 		

rodzaje złożeń migowych;
9. Podstawowe wiadomości ze składni PJM: - szyk zdania w PJM: zadanie oznajmujące, pytające, przeczące, rozkazujące - zdanie z oznaką tematyzacji - składniowa funkcja przestrzeni
10. Leksyka PJM – słownictwo rodzime i zapożyczenia. Typy zapożyczeń.
11. Leksyka PJM – zakres tematyczny: kalendarz, określanie miejsca, państwa, miasta, pogoda, podróż, zdrowie, urzędy administracji publicznej, święta, cechy charakteru, wygląd, artykuły żywnościowe, zakupy, kultura Głuchych.

Diagnoza funkcjonalna dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (syml efektu)	Wiedza
	E.1S.W5	Słuchacz zna i rozumie wybrane metody i narzędzia diagnostyczne wykorzystywane w diagnozie funkcjonalnej dzieci z wadą słuchu zasady konstruowania arkuszy obserwacyjnych; sposoby oceny postępów rewalidacji dziecka z wadą słuchu metody wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu
Umiejętności		
	E.1S.U5	Słuchacz potrafi planować procedurę diagnozowania funkcjonalnego w oparciu o poznane narzędzia; opracować kwestionariusz wywiadu i arkusze obserwacji interpretować dane diagnostyczne i ocenić postępy w rewalidacji dziecka z wadą słuchu konstruować w oparciu o wyniki diagnozy Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny dla dziecka z wadą słuchu
Kompetencje społeczne		
	E.2S.K3	Słuchacz jest gotów do ma świadomość konieczności zachowania zasad etyki w procesie diagnozy.

TREŚCI PROGRAMOWE
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy diagnozy funkcjonalnej. 2. Metody i narzędzia wykorzystywane w procesie diagnozy funkcjonalnej dziecka z wadą słuchu 3. Rola zespołu specjalistów i innych osób wspierających w procesie rozpoznawania poziomu funkcjonowania dziecka z wadą słuchu 4. Projektowanie zadań diagnostycznych do oceny poziomu funkcjonowania ucznia w wybranej sferze 5. Sposoby oceny postępów w rehabilitacji dziecka z wadą słuchu 6. Zasady interpretacji wyników rozpoznania i formułowanie wniosków do edukacji i rehabilitacji/terapii. 7. Konstruowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego dla dziecka z wadą słuchu.

Terapia w zakresie emisji głosu dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W12.	Słuchacz zna i rozumie budowę i rolę poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcie mowy
		zasady higieny głosu
		zasady i metody ćwiczeń dykcji
		Umiejętności
	E.1S.U12.	Słuchacz potrafi oddychać torem przeponowo – żebrowym
		zapobiegać schorzeniom gardła i strun głosowych
		potrafi wydłużyć fazę wydechową i wzmocnić głos
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K2.	Słuchacz jest gotów do akceptacji i rozwijania własnych możliwości głosowych
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa i rola poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcie mowy 2. Profilaktyka narządów artykulacyjnych 3. Ćwiczenia wydłużające fazę wydechową 4. Ćwiczenia głosowe, artykulacyjne i ćwiczenia dykcji 		

Metody wczesnej rehabilitacji słuchu i mowy dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W2	<p>Sluchacz zna i rozumie metody wspomagające rozwój dziecka z wadą słuchu</p> <p>podstawy rozwoju mowy i języka dziecka z wadą słuchu i czynników je warunkujących</p> <p>konieczność wczesnej diagnozy surdopedagogicznej oraz stosowanych narzędzi diagnostycznych</p> <p>metody terapii oraz sposoby oceny postępów w rewalidacji dziecka z wadą słuchu</p> <p>konceptję oraz program wychowania słuchowego a także metody wspomagające proces odczytywania mowy z ust wykorzystywane w rehabilitacji dziecka z wadą słuchu</p>
		Umiejętności
	E.2S.U2	<p>Sluchacz potrafi opracować indywidualny program usprawniania słuchu i mowy dziecka z wadą słuchu w oparciu o diagnozę pedagogiczną;</p> <p>przygotować oraz przeprowadzić analizę prezentacji metod wykorzystywanych w rehabilitacji dziecka z wadą słuchu z przykładowymi ćwiczeniami do zajęć</p> <p>zaprojektować i przeprowadzić zajęcia rehabilitacyjne na podstawie zdobytej wiedzy teoretycznej, z wykorzystaniem pomocy dydaktycznych właściwych dla danych zajęć;</p> <p>współpracować z rodzicami dziecka z wadą słuchu, rozumie ich potrzeby w zakresie wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu;</p> <p>komunikować się ze specjalistami zespołu interdyscyplinarnego pracującego z dzieckiem z wadą słuchu, z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych</p>
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K3 E.2S.K4	<p>Sluchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za przeprowadzone zajęcia rehabilitacyjne, dokonywania niezbędnych modyfikacji i wprowadzenia elementów innowacyjnych w oparciu o aktualną wiedzę metodyczną;</p> <p>odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną i terapeutyczną,</p>

TREŚCI PROGRAMOWE
<ol style="list-style-type: none"> 1. System wczesnej rehabilitacji małego dziecka w Polsce i innych krajach. 2. Metody diagnozy małego dziecka z wadą słuchu 3. Metody wspomaganie słuchu i mowy. Metody pracy, rehabilitacji dziecka z wadą słuchu. Wychowanie słuchowe. Trening słuchowy 4. Indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu. 5. Tworzenie programów rehabilitacyjnych dla dziecka z wadą słuchu 6. Dopasowanie specjalistycznych środków dydaktycznych, indywidualnie dopasowanych do pracy dzieckiem z wadą słuchu. 7. Udział rodziców w terapii małego dziecka z wadą słuchu. 8. Rozwijanie i kształtowanie postawy empatycznej w relacjach student - dziecko z wadą słuchu. 9. Znajomość procedur finansowania wsparcia socjalnego w pozyskaniu rozwiązań technologicznych dla dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.

Metodyka nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dziecka z wadą słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symlb efektu)	Wiedza
	E.2S.W1 E.2S.W3 E.2S.W6 E.2S.W13	<p>Sluchacz zna i rozumie podstawę programową wychowania przedszkolnego i podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (kl.I-III) z uwzględnieniem adaptacji treści nauczania i wychowania do specjalnych potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych dzieci niesłyszących oraz słabosłyszących; realizowane programy nauczania w specjalnym przedszkolu i w szkole podstawowej na pierwszym etapie edukacyjnym dla dzieci z wadą słuchu</p> <p>cele wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej, zadania profilaktyczno-wychowawczych oraz rewalidacyjne przedszkola i szkoły, metod i form pracy stosowanych na poziomie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci z uszkodzonym narządem słuchu</p> <p>ma szeroką wiedzę na temat metod rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej dzieci z wadą słuchu, prowadzenia dialogu w języku fonicznym oraz w języku migowym</p> <p>ma elementarną, uporządkowaną wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania, organizacji zabawy, nauki i</p>

		wypoczynku i rehabilitacji dzieci niesłyszących i słabosłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne dzieci z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie w języku migowym a także warunków dwujęzycznego wychowania
		zna, rozumie i potrafi wyjaśnić znaczenie dobrej współpracy surdopedagoga z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka z wadą słuchu w procesie rehabilitacji kształcenia, wychowania
		Umiejętności
	E.2S.U1 E.2S.U3 E.2S.U6 E.2S.U7 E.2S.U13	<p>analizować zajęcia dydaktyczno- wychowawcze oraz rewalidacyjne z dziećmi z wadą słuchu określając ich tematykę, założone i zrealizowane cele w tym cele rewalidacyjne, zastosowane metody, formy, oraz etapy zajęć, dobór zabaw i ćwiczeń, poprawność toku metodycznego, uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci słabosłyszących i niesłyszących oraz specyfiki komunikowania się werbalnego oraz w PJM</p> <p>zaprojektować plan oraz opracować scenariusz zajęć dydaktyczno - wychowawczych dla dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym oraz zajęć zintegrowanych biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowaniu dzieci z uszkodzonym narządem słuchu, dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, rodzaje zabaw i ćwiczeń; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się dwujęzycznego w toku wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego dzieci niesłyszących</p> <p>potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce dydaktyczne z uwzględnieniem celu zabaw, zajęć dydaktyczno – wychowawczych oraz specyfiki potrzeb w zakresie rewalidacji i edukacji dzieci niesłyszących i słabosłyszących</p> <p>potrafi samodzielnie prowadzić zajęcia przedszkolne i zajęcia zintegrowane biorąc pod uwagę specjalne potrzeby edukacyjne i rehabilitacyjne dzieci z uszkodzonym narządem słuchu dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się w języku fonicznym (werbalnym) oraz migowym (PJM)</p>
		poddać refleksji własne oraz obserwowanymi działaniami edukacyjno-wychowawczymi, rewalidacyjnymi; wyraża gotowość do korygowania błędów metodycznych i zdobywania nowych wiadomości doskonalenia własnych umiejętności surdopedagogicznych
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1 E.2S.K2 E.2S.K3	Słuchacz jest gotów do ponoszenia odpowiedzialność za własną działalność dydaktyczno-wychowawczą i rewalidacyjną, poprawnie i kreatywnie prowadzi zajęcia z uczniami niesłyszącymi, potrafi modyfikować przebieg prowadzonych

E.2S.K4	zająć adekwatnie do zaistniałej sytuacji przestrzegania zasad moralnych i etycznych pracy surdopedagoga; prawidłowego identyfikowania się i rozstrzygnięcia dylematów związanych z wykonywaniem zawodu surdopedagoga
----------------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Podstawa programowa wychowania przedszkolnego i Program Wychowania Przedszkolnego dzieci z uszkodzonym narządem słuchu
2. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci z wadą słuchu na poziomie wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.
3. Diagnoza funkcjonalna dziecka z wadą słuchu w przedszkolu i w szkole podstawowej.
4. Konstruowanie Indywidualnego Programu Edukacyjno Terapeutycznego dla dziecka z wadą słuchu w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym
5. Realizacja celów rewalidacyjnym w przedszkolu i w szkole
6. Obszary aktywności dziecka z wadą słuchu w przedszkolu i w szkole w kl.I-III
7. Cele i zadania zabaw realizowanych z dziećmi z wadą słuchu w przedszkolu i w szkole z punktu widzenia ich potrzeb rozwojowych i rewalidacyjnych
8. Metody pracy z dzieckiem z wadą słuchu w przedszkolu specjalnym (słuchowo - werbalne, dwujęzyczne z wykorzystaniem PJM)
9. Globalne czytanie w wychowaniu dzieci z wadą słuchu
10. Kształtowania orientacji przestrzennej u dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym
11. Przygotowanie dziecka z wadą słuchu do nauki czytania i pisania.
12. Teoretyczne i praktyczne aspekty metod nauczania niesłyszących uczniów kl. I-III.
13. Wiodące strategie realizacji programu nauczania zintegrowanego w edukacji wczesnoszkolnej z uwzględnieniem specyfiki postępowania metodycznego związanej z metodami rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej dziecka z wadą słuchu: metoda ustno słuchowa; wykorzystanie fonogestów – jako metody wspomagającej proces odczytywania mowy z ust; metoda bimodalna jednojęzyczna; wychowanie dwujęzyczne.
14. Tok metodycznego postępowania podczas opracowywania następujących zagadnień: Nauka czytania i pisania w klasie I (Wprowadzenie nowej litery); Doskonalenie nauki czytania w klasie II i III; Ćwiczenia gramatyczne; Ćwiczenia słownikowo – frazeologiczne; Ćwiczenia stylistyczne (wypowiedzi ustne i pisemne); Czytanie ze zrozumieniem - metodyczne kroki opracowywania czytanki. Umiejętności praktyczne w programie matematyki klasy I - III w szkole dla dzieci niesłyszących.

Stymulacja operacyjnego rozumowania dziecka z wadą słuchu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W2 E.1S.W5	Słuchacz zna i rozumie psychologiczne i społeczne koncepcje rozwoju dziecka stanowiące teoretyczne podstawy rehabilitacji,

	E.1S.W7	<p>edukacji, terapii oraz posiada wiedzę teoretyczną dotyczącą dojrzałości do uczenia się matematyki dzieci z wadą słuchu</p> <p>specyficzne trudności w uczeniu się matematyki dzieci niesłyszących i słabo słyszących: rozpoznaje objawy, wskazuje zakresy, wyjaśnia przyczyny</p> <p>ma pogłębioną wiedzę na temat diagnozy dziecięcego liczenia, operacyjne rozumowanie na poziomie konkretnym dzieci z wadą słuchu, stosowanych narzędzi badawczych</p> <p>ma uporządkowaną pogłębioną wiedzę dotyczącą metodyki postępowania terapeutycznego i wspomagania rozwoju dzieci niesłyszących i słabosłyszących doświadczających nadmiernych trudności w uczeniu się matematyki</p>
		Umiejętności
	E.1S.U2 E.1S.U5 E.1S.U7	<p>Słuchacz potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania, interpretowania i prognozowania w ramach różnych kontekstów działalności edukacyjnej - zdiagnozować dojrzałość dziecka do uczenia się matematyki; analizować i interpretować wyniki diagnozy</p> <p>potrafi konstruować scenariusze zajęć wspomagających aktywność matematyczną dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym</p>
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1	<p>Słuchacz jest gotów do prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu</p> <p>potrafi przyjąć odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z wadą słuchu.</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teorie i ogólne zasady rozwoju poznawczego dziecka – ukazanie na tym tle specyfiki rozwoju psychofizycznego dzieci z wadą słuchu; 2. Problem dojrzałość dziecka z uszkodzonym narządem słuchu do uczenia się matematyki; 3. Dziecięce liczenie – podstawą uczenia się matematyki (intuicje matematyczne na poziomie rozumowania przedoperacyjnego – liczenie, porównywanie liczebności zbiorów, wyznaczanie wyniku dodawania i odejmowania); 4. Rozwój operacyjnego rozumowania i jego znaczenie w uczeniu się matematyki przez dzieci niesłyszące i słabo słyszące Przystwojenie pojęcia liczby naturalnej (stałość liczby, tworzenie konsekwentnych serii); 5. Zdolność do posługiwania się reprezentacjami ikonycznymi i symbolicznymi przez dzieci niesłyszące i słabosłyszące 6. Diagnoza specyficznych trudnościami w uczeniu się matematyki dzieci z wadą słuchu – wersja werbalna, wersja w systemie językowo-migowym 7. Konstruowanie programów indywidualnych – stymulowanie aktywności matematycznej dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym 		

Specyfika nauczania przedmiotowego uczniów niesłyszących i słabosłyszących w specjalnej szkole podstawowej i ponadpodstawowej		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.2S.W1 E.3S.W3	<p>Sluchacz zna i rozumie podstawę programową kształcenia ogólnego w klasach wyższych szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej dla uczniów słabosłyszących oraz realizowane programy nauczania w placówkach specjalnych, z uwzględnieniem adaptacji treści programowych do specjalnych potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych uczniów słabosłyszących</p> <p>cele, metody i formy pracy stosowane w kształceniu i wychowaniu dzieci i młodzieży z wadą słuchu w klasach wyższych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej</p> <p>metody rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej uczniów słabosłyszących na etapie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej</p> <p>zakres metodycznego toku postępowania podczas opracowywania wybranych zagadnień treści kształcenia, określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego w zakresie edukacji w klasach wyższych uczniów słabosłyszących i niesłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie oraz wykorzystywania w procesie porozumiewania się metod wspomagających (Fonogesty, daktylografia)</p> <p>znaczenie dobrej współpracy surdopedagoga z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka z wadą słuchu w procesie rehabilitacji kształcenia, wychowania</p>
		Umiejętności
	E.2S.U1 E.2S.U3	<p>Sluchacz potrafi analizować zajęcia dydaktyczne z uczniami słabosłyszącymi, prowadzone przez surdopedagoga oraz studentów określając ich tematykę, założone i zrealizowane cele, zastosowane metody, formy, środki dydaktyczne oraz etapy zajęć, dobór ćwiczeń, zadań, poprawność toku metodycznego uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz specyfiki komunikowania się werbalnego</p> <p>formułować cele dydaktyczne, wychowawcze, rewalidacyjne w odniesieniu do konkretnej jednostki dydaktycznej w klasach wyższych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej</p> <p>zaprojektować plan oraz opracować konspekt zajęć dydaktyczno -</p>

		wychowawczych dla uczniów słabosłyszących, realizowanych w lasach wyższych, biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowania dzieci słabosłyszących, dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, środki dydaktyczne, rodzaje ćwiczeń i zadań; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się werbalnego z uczniami
		właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce dydaktyczne z uwzględnieniem celu zajęć dydaktyczno - wychowawczych oraz specyfiki potrzeb w zakresie rewalidacji i edukacji uczniów słabosłyszących
		samodzielnie prowadzić zajęcia w klasach IV-VIII z uczniami słabosłyszącymi, biorąc pod uwagę specjalne potrzeby edukacyjne i rehabilitacyjne uczniów słabosłyszących dobierając i stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, środki dydaktyczne oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się w języku fonicznym (werbalnym) z uczniami
		poddaje refleksji własne oraz obserwowane działania edukacyjno-wychowawcze; wyraża gotowość do korygowania błędów metodycznych i zdobywania nowych wiadomości doskonalenia własnych umiejętności surdopedagogicznych
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1 E.2S.K2 E.2S.K3 E.2S.K4	Słuchacz jest gotów do ponoszenia odpowiedzialność za własną działalność dydaktyczno-wychowawczą, okazuje wsparcie uczniom potrzebującym, potrafi modyfikować przebieg prowadzonych zajęć adekwatnie do zaistniałej sytuacji
		przestrzegania zasad moralnych i etycznych w pracy pedagoga; okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub w grupie uczniów
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Lekcja w klasach wyższych – jej właściwości metodyczne i psychologiczne 2. Program nauczania- budowa i właściwości, zasady konstruowania programu nauczania, opracowanie rozkładu materiału 3. Analiza i rozumienie tekstu przez uczniów z wadą słuchu, wykorzystanie różnych sposobów porozumiewania się na lekcjach w klasach wyższych 4. Weryfikacja metod nauczania, nowoczesne środki dydaktyczne 5. Współpraca nauczyciela klas wyższych z rodzicami , wychowawcami internatu i specjalistami 		

Alternatywne sposoby komunikacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W9. E.2S.W4.	<p>Słuchacz zna i rozumie scharakteryzować znaczenie pojęć i zakres zagadnień związanych z diagnozą i terapią logopedyczną osób ze złożoną niepełnosprawnością słuchową</p> <p>poznane metody diagnozy możliwości komunikacyjnych osób ze złożoną niepełnosprawnością słuchową</p> <p>podstawowe założenia programów terapeutycznych służących kompleksowej terapii osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową (np. terapii polisensorycznej, terapii metodą Knillów)</p> <p>założenia wspomagających i alternatywnych metod komunikacji</p>
		Umiejętności
	E.1S.U4. E.1S.U9. E.1S.U10.	<p>Słuchacz potrafi poddawać analizie zachowania komunikacyjne osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową</p> <p>potrafi współdziałać ze specjalistami prowadzącymi terapię osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową</p> <p>diagnozować i budować kompetencje partnera komunikacji osoby uczącej się AAC oraz dobierać i nauczać odpowiednich strategii komunikacji</p> <p>planować sytuacje nauczania osób niemówiących posługiwania się pierwszymi i kolejnymi znakami manualnymi oraz graficznymi</p>
		Kompetencje społeczne
	E.2S.K1	<p>Słuchacz jest gotów do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;</p> <p>współpracy z innymi specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zespoły wad współwystępujące z niedosłuchem 2. Metody pracy, rehabilitacji dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.. 3. Diagnoza możliwości i ograniczeń komunikacyjnych (teoretyczne omówienie zagadnień). 4. Programy diagnostyczne i terapeutyczne dla dzieci ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oparte na obserwacji i analizie zachowań dziecka oraz wspieraniu poczucia bezpieczeństwa (terapia polisensoryczna, metoda Knillów, MAKATON, system Blissa i in.) 5. Środowisko językowe osoby uczącej się AAC (przygotowanie partnerów 		

<p>komunikacyjnych, strukturyzacje, wspomaganie przekazu, wspomaganie znakami stymulacja języka).</p> <p>6. Kompetencji partnera komunikacji osoby uczącej się AAC.</p> <p>7. Strategie komunikacji.</p> <p>8. Zabawy interakcyjne na poziomie przedjęzykowym (wyzwalanie intencji komunikacyjnej, rozszerzanie zachowań komunikacyjnych).</p> <p>9. Wypowiedzi użytkowników AAC i ich komunikacyjne funkcje.</p> <p>10. Konstruowanie prostych pomocy do komunikacji (tablice wyboru, uczestnictwa, kontekstowe), także w wersji nakładek/tablic na komunikatory.</p>
--

Rehabilitacja i edukacja osób dorosłych z uszkodzonym narządem słuchu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1S.W8 E.1S.W11	<p>Słuchacz: ma wiedzę na temat problemów tożsamości dorosłych osób z wadą słuchu oraz ich potrzeb w zakresie społecznego funkcjonowania, możliwości edukacji, zatrudnienia i rehabilitacji;</p>
		<p>- zna metody pracy i rehabilitacji osób dorosłych oraz formy przysługującego im wsparcia w zakresie wyposażenia w techniczne środki korekcyjne;</p>
		<p>- ma pogłębioną wiedzę w zakresie rodzaju wsparcia społecznego świadczonego dorosłym osobom z wadą słuchu oraz podmiotów oferujących wsparcie społeczne;</p>
		<p>- zna współczesne koncepcje socjalizacji, rehabilitacji i terapii osób dorosłych z wadą słuchu oraz uwarunkowania skuteczności podejmowanych działań;</p>
		<p>rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganie; doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientację społeczno-zawodową;</p>
		Umiejętności
	E.1S.U8. E.1S.U11.	<p>Słuchacz potrafi: scharakteryzować rehabilitację i edukację osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową;</p>
		<p>opisywać specyfikę funkcjonowania, potrzeb edukacyjnych, rozwojowych i funkcjonalnych, aktywizację indywidualną i społeczno-zawodową;</p>

		wyjaśniać rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu tych osób; analizować doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientacją społeczno-zawodową; opisać organizację edukacji,
		Kompetencje społeczne
	E.1.S.K1. E.1S.K2. E.1.S.K4.	Słuchacz jest gotów: do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną i terapeutyczną; ma ukształtowaną postawę wrażliwości na problemy z obszaru surdopedagogiki, prezentowania właściwej postawy wobec osób z wadą słuchu oraz alternatywnych sposobów komunikowania się z nimi;
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Potrzeby edukacyjne, społeczno- emocjonalne i rehabilitacyjne dorosłych osób z wadą słuchu. 2. Problemy tożsamości społeczno- kulturowej osób słabosłyszących, niesłyszących i Głuchych. 3. Aktywizacja społeczno- zawodowa osób z wadą słuchu. 4. Wspieranie zatrudnienia osób z wadą słuchu. 5. Organizacja edukacji i rehabilitacji dorosłych osób z wadą słuchu w Polsce i innych krajach. 6. Rola środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji osób z wadą słuchu. 7. Dostępność środków korekcyjnych dla osób dorosłych z wadą słuchu. 8. Dostępność przestrzeni publicznej dla osób z wadą słuchu. 		

Praktyka zawodowa		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
	E.3S.W1 E.3S.W2 E.3S.W3	Słuchacz zna i rozumie założenia organizacyjne placówki, w której realizuje praktykę (Poradnia, Przedszkole) zna zadania i założenia pracy poszczególnych specjalistów założenia programowe, podstawę programową wychowania

		<p>przedszkolnego oraz zakres treści realizowanych w ramach zajęć dydaktyczno-wychowawczych</p> <p>zna organizację i założenia programowe kształcenia i wychowania dzieci z wadą słuchu realizowanymi w ramach wybranych placówek edukacyjnych (w których student realizował praktykę) na poziomie klas 1-3 szkoły podstawowej</p> <p>zna specyfikę pracy z uczniem z wadą słuchu w klasach 1-3 szkoły podstawowej, w tym formy i rodzaje zajęć dydaktyczno-wychowawczych oraz zajęć o charakterze rewalidacyjnym, podstawowe cele, metody pracy oraz sposoby porozumiewania się, formy pracy oraz zasady realizacji funkcji kształcącej, opiekuńczo - wychowawczej i rewalidacyjnej w placówkach edukacyjnych, w których student odbywał praktykę</p> <p>zna zasady pracy zespołu wspierającego rozwój ucznia, m.in. surdopedagoga, pedagoga szkolnego, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów oraz zna formy działań wspierających ucznia z wadą słuchu, organizowanych w ramach zajęć lekcyjnych oraz pozalekcyjnych na poziomie klas 1-3 szkoły podstawowej w placówkach specjalnych dla słabo słyszących oraz dla niesłyszących, w których student odbywał praktykę</p>
		Umiejętności
	E.3S.U1	Słuchacz potrafi określić cele zajęć dydaktycznych,
	E.3S.U2	dokonać zapisu obserwacji zajęć dydaktyczno-
	E.3S.U3	wychowawczych oraz zajęć rewalidacyjnych.
	E.3S.U4	zaplanować i przeprowadzić zajęcia rewalidacyjne zgodnie
	E.3S.U5	z opracowaną koncepcją,
		zaplanować i przeprowadzić zajęcia dydaktyczno-
		wychowawcze w grupach przedszkolnych
		dokonać analizy obserwowanych zajęć dydaktycznych,
		określając ich tematykę, cele, metody, formy, środki
		dydaktyczne, etapy lekcji, rodzaje zabaw/ ćwiczeń/ zajęć
		oraz sposób uwzględniania specjalnych potrzeb
		edukacyjnych oraz specyfiki komunikowania się
		werbalnego oraz w SJM/PJM
		zaprojektować plan przebiegu zajęć dydaktycznych
		(konspekt) dla dzieci słabo słyszących/ niesłyszących,
		realizowanych na poziomie edukacji wczesnoszkolnej z
		uwzględnieniem metodycznych wskazówek do pracy z
		dziećmi słabo słyszącymi/niesłyszącymi, dobierając i
		stosując właściwą tematykę, cele, metody, formy, środki
		dydaktyczne, rodzaje zabaw/ ćwiczeń/ zajęć;
		organizować twórcze, ciekawe zabawy/ ćwiczenia/ zadania i
		kreatywnie dobiera, przygotowuje (bądź modyfikuje)

		<p>pomoce dydaktyczne do konkretnych zajęć w szkole, uwzględniając specyfikę kształcenia i wychowania dzieci słabo słyszących/niesłyszących</p> <p>samodzielnie przeprowadzić zajęcia z dziećmi słabo słyszącymi/ niesłyszącymi w wybranej placówce edukacyjnej na poziomie edukacji wczesnoszkolnej, zgodnie z opracowaną koncepcją oraz dokonywać na bieżąco potrzebnych modyfikacji, dostosowując proces nauczania do potrzeb i możliwości uczniów słabosłyszących/niesłyszących</p>
		Kompetencje społeczne
	E.3S.K1	<p>Słuchacz jest gotów do przejawiania pozytywnego stosunku do dzieci, stara się nawiązać kontakt z uczniem, współpracuje z surdopedagogiem prowadzącym praktykę</p> <p>identyfikowania się z rolą i zadaniami surdopedagoga, radzi sobie w rzeczywistości edukacyjno-rewalidacyjnej</p> <p>dostrzegania indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci z wadą słuchu i udzielania im odpowiedniego wsparcia w toku prowadzonych zajęć w szkole, przejawia pozytywny stosunek do dzieci.</p> <p>dokonywania systematycznej analizy poziomu własnej wiedzy i umiejętności, własnych oraz obserwowanych działań edukacyjno-wychowawczych; wyraża gotowość do korygowania błędów metodycznych i zdobywania nowych praktycznych umiejętności pedagogicznych poprzez aktywną współpracę z nauczycielami bądź innymi specjalistami w ramach realizacji zadań praktyki i pełne zaangażowanie w ich wypełnianie.</p> <p>identyfikowania się z rolą i zadaniami surdopedagoga, radzi sobie w rzeczywistości edukacyjnej - w różnych sytuacjach, starając się przejąć odpowiedzialność za wszystkie aspekty nauczania (m.in.: organizacja lekcji, rozwiązywanie konfliktów wychowawczych) oraz aktywnie uczestniczy w życiu klasy i placówki także w formach pozalekcyjnych i pozaszkolnych zapewniając podopiecznym zabawę i naukę w atmosferze akceptacji i bezpieczeństwa.</p> <p>przejawiania wrażliwości na kwestię kształtowania właściwych postaw społecznych dzieci i młodzieży oraz na konieczność przestrzegania zasad moralnych i etycznych w pracy pedagoga specjalnego</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji. 2. Dokonanie ogólnej analizy koncepcji pracy zespołu wspierającego rozwój dziecka, m.in. pedagoga, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów wspierających rozwój dziecka z uszkodzonym narządem słuchu 		

<p>3. Poznanie form działań wspierających dziecko organizowanych na terenie placówki.</p> <p>4. Poznanie metod i narzędzi dokonywania wieloprofilowej oceny funkcjonalnej ucznia oraz wytycznych do konstruowania indywidualnych planów rozwoju dziecka</p> <p>5. Obserwowanie zajęć- sporządzanie protokołów i pisemnych uwag na temat zajęć: - zapoznanie się z dokumentacją dziecka, organizacją nauczania oraz przebiegu uczenia się dziecka; - poznanie procesu nauczania oraz specyfiki przebiegu zajęć edukacyjnych; - ocena zakresu treści, metod, form, środków dydaktycznych oraz stosunku nauczycieli do wychowanków.</p> <p>6. Prowadzenie dokumentacji dotyczącej obserwowanych zajęć, sytuacji dydaktyczno-wychowawczych – ujęcie ich w protokołach hospitacyjnych</p> <p>7. Samodzielne przeprowadzenie zajęć zgodnie z rodzajem zajęć określonych w programach kształcenia dla danej specjalności: - planowanie i prowadzenie zajęć zgodnie z opracowaną koncepcją; - w czasie prowadzonych zajęć wykorzystanie różnorodnych metod dydaktyczno-wychowawczych a zwłaszcza aktywizujących; - zaplanowanie i przeprowadzenie zajęć zgodnie z wymogami metodycznymi</p>

Egzamin dyplomowy		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do szczegółowych efektów uczenia się (symbol efektu)	Wiedza
		Śluchacz posiada rozległą wiedzę ze wszystkich przedmiotów określonych w programie Studiów Podyplomowych z zakresu Surdopedagogiki dla pedagogów specjalnych obejmujących przygotowanie merytoryczne; dydaktyczno-metodyczne
		Umiejętności
		Śluchacz posiada umiejętności określone w ramach wszystkich przedmiotów programu <i>Studiów Podyplomowych z zakresu Surdopedagogiki dla pedagogów specjalnych</i> obejmujących dydaktyczno-metodyczne, oraz praktyczne
		Kompetencje społeczne
		Wykazuje się kompetencjami społecznymi właściwymi dla pedagoga specjalnego- Surdopedagoga
TREŚCI PROGRAMOWE		
Pedagogika specjalna jako dziedzina naukowa i jej miejsce w systemie nauk. Działy i dziedziny pedagogiki specjalnej.		

Rodzaje i cele rehabilitacji osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności
System opieki, kształcenia i poradnictwa dla niepełnosprawnych w Polsce
Bariery w integracji społecznej osób z niepełnosprawnością.
Formy organizacyjne kształcenia uczniów z niepełnosprawnością w polskim systemie edukacji.
Modele opieki kształcenia i wychowania dzieci z wadą słuchu w ujęciu historycznym (szkoła niemiecka, francuska, wiedeńska)
Historia szkolnictwa dla dzieci niesłyszących w Polsce
Polski Język Migowy (PJM) jako język naturalny. Cechy języka naturalnego. PJM a SJM.
Diagnoza nozologiczna a diagnoza funkcjonalna- znaczenie w procesie rehabilitacji dziecka z zaburzeniami w rozwoju
Kryteria oceny poziom funkcjonowania psychoruchowego małego dziecka z wadą słuchu
Ocena postępów w rewalidacji małego dziecka z wadą słuchu
Objawy i terapia dzieci z zespołem nadpobudliwości psychoruchowej z zaburzeniami koncentracji uwagi
Postępowanie lecznicze i profilaktyczne w przypadku dzieci z przepukliną oponowo-rdzeniową
Przyczyny, objawy i leczenie padaczki oraz bóli głowy u dzieci i młodzieży
Program współpracy różnych specjalistów z rodzicami dziecka z wadą słuchu i dodatkowymi sprzężeniami
Podstawowe metodami diagnozy psychologicznej dziecka z wadą słuch
Zdolności intelektualne dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem
Funkcjonowanie procesów poznawczych u dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem
Rozwój emocjonalny i społeczny osób z uszkodzonym słuchem
Obiektywnie i subiektywnie metody badania słuchu u dzieci i dorosłych .
Rodzaje środków elektroakustycznych usprawniających słyszenie.
Procedura konstruowania diagnozy audiologicznej
Opieka audiologiczna w Polsce pomoc rodzinie po zdiagnozowaniu niedosłuchu
Konsekwencje uszkodzenia słuchu dla rozwoju mowy dziecka i ich wpływ na przebieg edukacji szkolnej
Diagnoza surdologiczna i narzędzia diagnostyczne.
Cele terapii surdopedagogicznej
Ćwiczenia kształtujące i wspomagające rozwój mowy dziecka niesłyszącego: ćwiczenia oddechowe, usprawniające motorykę narządów artykulacyjnych, ćwiczenia fonacyjne oraz artykulacyjne
Zasady budowania programów logopedycznych dla dzieci z wadą słuchu
Formy pracy nad rozwojem językowym w metodzie audytywno-werbalnej
Cele rehabilitacji osób z implantem ślimakowym
Metody wychowania językowego wykorzystywane w rehabilitacji i edukacji dzieci z uszkodzonym narządem słuchu
Cele stosowania fonogestów.
Przesiewowe próby kliniczne do wyłaniania problemów w rozwoju integracji sensorycznej u dziecka.
Metodyka ćwiczeń usprawniających, wyrównawczych i korekcyjnych
Zaburzenia w funkcjonowaniu dziecka spowodowane dysfunkcjami procesów integracji sensorycznej (ruch, zachowanie, emocje)
Definicja języka. Język naturalny. Język a mówienie.

Struktura systemu językowego: podsystem fonologiczny, morfologiczny, składniowy
Rodzaje zdań: zdanie pojedyncze i złożone. Części zdania. Schematy zdaniowe i ich typy.
Cechy prozodyczne języka i ich związek z wymową
Klasyfikacje głosek polskich z uwzględnieniem różnych kryteriów
Różnice w pisowni i wymowie.
Zasady wymowy polskiej
Ćwiczenia wydłużenia fazy wydechowej
Zasady, metody ćwiczeń dykcji
Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, kto je wydaje w jakim celu i co ono zawiera
Poziomy kształtowania pojęć na etapie edukacji elementarnej uczniów niesłyszących
Metody diagnozy operacyjnego rozumowania na poziomie konkretnym dzieci z wadą słuchu w zakresie potrzebnym do uczenia się matematyki
Problemy reedukacji dzieci z wadą słuchu z trudnościami w opanowaniu umiejętności czytania i pisanie
Definicja zabawy, rodzaje zabaw realizowanych z dziećmi z wadą słuchu w przedszkolu z punktu widzenia ich potrzeb rozwojowych i rewalidacyjnych
Metody wykorzystywane w diagnozie pedagogicznej dziecka z wadą słuchu w wieku przedszkolnym
Obszary aktywności dziecka z wadą słuchu w przedszkolu.
Etapy kształtowania orientacji przestrzennej u dzieci z wadą słuchu
Zasady, cele organizacji zabaw dydaktycznych oraz sytuacji zadaniowych dla dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym
Problemy wczesnej diagnozy i rewalidacji dziecka z wadą słuchu i ich związek z procesem wychowania realizowanym w przedszkolu specjalnym i integracyjnym.
Cele i zadania wychowania słuchowego dzieci z uszkodzonym narządem słuchu.
Zasady stosowane podczas ćwiczeń odczytywania mowy z ust
Istota procesu rehabilitacji osób z głęboką złożoną niepełnosprawnością.
Metody komunikacji osób głuchoniewidomych.
Metody terapii osób ze złożoną niepełnosprawnością.
Specyfika nauczania uczniów z wadą słuchu w klasach wyższych szkoły podstawowej i w gimnazjum.
Trudności uczniów niesłyszących w samodzielnym tworzeniu tekstów pisanych, typy błędów gramatycznych oraz graficznych
Etapy opracowania czytanek z uczniami niesłyszącymi kl. III.
Zasady budowania tekstów do czytania dla uczniów niesłyszących kl. I-III
Wykorzystanie inscenizacji w doskonaleniu sprawności językowej uczniów z wadą słuchu
Kroki metodyczne pracy z uczniami z wadą słuchu z wykorzystaniem historyjek obrazkowych
Błędy w wypowiedziach uczniów słabosłyszących mające charakter wypowiedzi niekompletnych
Cele ćwiczeń słownikowo-frazeologicznych prowadzonych z uczniami niedosłyszącymi
Stopnie zaawansowania w doskonaleniu czytania ze zrozumieniem uczniów niesłyszących
Rygorystyki metodyczne strategii nauczania bezpośredniego.